

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (viides jaosto)
22 helmikuuta 2001

Asia T-144/00

Daniela Tirelli
vastaan
Euroopan parlamentti

Henkilöstö – Siirtyminen ylemmän palkkaluokkaan – Sihteerikorvaus –
Henkilöstösääntöjen 46 artikla – Toimielinten välinen siirto –
Tutkimatta jättäminen

Täydellinen teksti ranskan kielellä II - 171

Aihe: Kanne, jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toisaalta kumoamaan parlamentin päätöksen, jolla se on kieltäytynyt myöntämästä kantajalle sihteerikorvausta, ja toisaalta määräämään vahingonkorvausta kantajalle aiheutuneeksi väitetystä henkisestä kärsimyksestä.

Ratkaisu: Kantajan palkkaluokkaan B 4 nimittämistä koskevat kumoamisvaatimukset jätetään tutkimatta. Henkistä kärsimystä, joka on kantajan väittämän mukaan aiheutunut parlamentin syrjivästä toiminnasta kantajan palkkaluokkaan B 4 nimittämisen yhteydessä, koskeva vahingonkorvausvaatimus jätetään tutkimatta. Kanne hylätään muilta osin perusteettomana. Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Tiivistelmä

1. Henkilöstö – Kanne – Kannetta edeltävä hallinnollinen valitus – Kohde – Valituksen ja kanteen vastaavuus – Riitauttamisperuste ei sisälly valitukseen – Tutkimatta jättäminen

(Henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artikla)

2. Henkilöstö – Kanne – Välittömästi kumoamiskanteeseen liittyvä vahingonkorvausvaatimus – Tutkittavaksi ottaminen riippumatta henkilöstösääntöjen mukaisen oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn puuttumisesta

(Henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artikla)

3. Henkilöstö – Palkkaus – Muuttaminen ylennyksen yhteydessä – Peruspalkan vähentämisen mahdottomuus – Ulottuvuus

(Henkilöstösääntöjen 46 artiklan toinen kohta ja 62 artikla)

1. Oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn tarkoituksena on saada virkamiesten ja hallinnon välillä syntyneet erimielisyydet ratkaistuiksi sovinnollisesti. Jotta tällainen menettely voisi täyttää tarkoituksensa, nimittävän viranomaisen on voitava tietää riittävän täsmällisesti perusteet, joilla asianomaiset arvostelevat riidanalaista päätöstä. Jokainen riitauttamisperuste, johon ei ole vedottu oikeudenkäyntiä edeltäneessä valituksessa, vaikka asianomaiselle on annettu tilaisuus sen esittämiseen, on sen vuoksi jätettävä tutkimatta.

(ks. 25 kohta)

Viittaukset: asia T-588/93, G v. komissio, 30.11.1994 (Kok. H. 1994, s. I-A-277 ja II-875, 27 kohta) ja asia T-242/97, Z v. parlamentti, 4.5.1999 (Kok. H. 1999, s. I-A-77 ja II-401, 58 kohta)

2. Silloin, kun kumoamiskanne ja vahingonkorvausvaatimus liittyvät suoraan toisiinsa, vahingonkorvausvaatimus voidaan ottaa tutkittavaksi kumoamiskanteen yhteydessä, ilman että sitä edeltäisivät välttämättä nimittävälle viranomaiselle osoitettu vaatimus väitetyn vahingon korvaamisesta ja valitus tällaisen vaatimuksen implisiittisestä tai nimenomaisesta hylkäämisestä.

(ks. 29 kohta)

Viittaukset: yhdistetyt asiat T-78/96 ja T-170/96, W. v. komissio, 28.5.1998 (Kok. H. 1998, s. I-A-239 ja II-745, 157 kohta).

3. Henkilöstösääntöjen 62 artiklan mukaan virkamiehen palkka muodostuu peruspalkasta, perhelisistä ja muista korvauksista. Tästä artiklasta seuraa, että peruspalkan ja muiden korvausten käsitteillä on selvä ero.

Henkilöstösääntöjen 46 artiklan toisen alakohdan sääntöä, jonka mukaan virkamies ei missään tapauksessa saa uudessa palkkaluokassa pienempää peruspalkkaa kuin entisessä palkkaluokassaan tai palkkatasossaan, ei sovelleta virkamiehen kokonaispalkkaan sellaisena kuin se on määriteltä 62 artiklassa, koska sääntö koskee vain peruspalkkaa.

(ks. 38 ja 40 kohta)